

Oponentský posudek rigorozní práce
Kurzweilův-Stieltjesův integrál a jeho zobecnění
Mgr. Filipa Konopky

Práce je věnována Kurzweilovským zobecněním integrálů Stieltjesova typu. Je tu pojednána jejich škála od "klasického" Kurzweilova-Stieltjesova integrálu (v konečné dimenzi ekvivalentní s Wardovou definicí Perronova-Stieltjesova integrálu) po jejich zobecnění ve formě HKS_α^p integrálů zavedených poměrně nedávno Malým a Kunco-
vou.

Práce je rozdělena do čtyř kapitol:

V úvodní kapitole jsou připomenuty základní definice Kurzweilova integrálu, tj. to co se dnes nazývá Kurzweilův-Henstockův resp. Henstockův-Kurzweilův integrál a Kurzweilův-Stieltjesův integrál. Nutno podotknout, že Stieltjesovská forma tohoto integrálu je speciálním případem původní Kurzweilovy definice z poloviny padesátých let minulého století.

Ve druhé kapitole se autor velmi podrobně věnuje pojům oscilace a medián. Podle mého názoru je tato část velmi podstatná a zaslouhuje si pozornost. Autor zde odvedl velmi dobrou práci, podrobně rozebral vztah těchto pojmů, např. dokázal, že p -oscilace definuje pseudonormu na prostoru měřitelných funkcí na daném intervalu a vyšetřil monotonii funkce $\text{osc}_p(F, I)$ vzhledem k p .

Třetí kapitola se zabývá HKS_α^p integrály. Jsou tu vyšetřeny jejich vlastnosti v závislosti na hodnotách parametrů α, p . Zvláštní pozornost je věnována speciálnímu případu HKS_α integrálu, kterému autor přisuzuje symbolicky parametr $p = C$ a který je založen na t.zv. obyčejné oscilaci (resp. C -oscilaci). Např. pro HKS_α integrál je tu dokázána věta analogická známé Hakeově větě.

Závěrečná, čtvrtá kapitola, je věnována porovnání s některými dalšími příbuznými koncepcemi integrálu, zejména jde o MC-integrál Malého a Bendové.

Předložená práce představuje pěkný příspěvek k teorii zobecněné integrace. Neznamená sice velký rozvoj teorie, ale výrazně obohacuje znalosti o jejích základech. Text je čtivý a dobře uspořádaný. Důkazy byly provedeny často docela důmyslně, pečlivě a přesně vysvětleny nenašel jsem žádné podstatné chyby. Mám pouze několik velmi drobných připomínek formálního rázu:

- 4₂ To tvrzení typu Hakeovy věty má označení 3.2.11.
- 6¹¹ K formulaci Cousinova lemmatu by se slušelo připomenout jeho význam pro smysl Definice 1.1.6.
- 11₆ Pojem δ -jemného systému nebyl řádně zaveden, třebaže se de facto objevuje již na předchozí stránce ve formulaci Saksova-Henstockova lemmatu.

- 59₅₋₁ Lepší místo pro uvedení definice regulovaných funkcí by bylo spíše až před Tvrzením 3.2.8, kde se regulované funkce poprvé využívají.
- 62 Domnívám se, že kdyby se Tvrzení 3.2.9 přesunulo za Tvrzení 3.2.11, nemusela by se regulovanost funkcí F_1 a F_2 předpokládat. Měla by se dát odvodit z Tvrzení 3.2.11 a z regulovanosti funkce G .

Předložená práce podle mne plně vyhovuje požadavkům obvykle kladeným na rigorózní práce a **doporučuji ji tudíž k obhajobě.**

Při obhajobě by mne zajímalo jsou-li známy příklady funkcí definovaných v každém bodě daného intervalu a takových, že pro ně existuje HKS_α integrál, ale neexistuje HKS integrál.

V Praze 21. 5. 2021

doc. RNDr. Milan Tvrđý, CSc.
oponent